

جایگاه باور منجی و نجات بخشی هندسه اعتقادی صهیونیست مسیحیت

۱- الهه ایرانی

طلبه سطح ۲ حوزه الزهرا (س) همدان

Iranilahe55@gmail.com

۱- چکیده

آخرالزمان به مفهوم پایان تاریخ و سالیان پایانی یک دوره از حیات بشری و سپس ظهور یک منجی موعود که انتظار او کشیده میشود تا تحولی همه جانبه در زندگی یک قوم یا تمام بشریت ایجاد کند و بشر را وارد یک دوره جدید کند، موضوعی است که در همه مکاتب و ادیان از آن بحث می شود. بعضی از مکاتب، خصوصا فرقه های مذهبی، از آن برای مقاصد خود استفاده های سیاسی کرده اند. یکی از آن فرقه های مذهبی فرقه ضاله صهیونیست اعتقادی مسیحیت است.

در هندسه مسیحیت این باور وجود دارد که در آینده جهان فرد صالحی ظهور خواهد نمود که برای زدودن ستم و نجات بشر قدم خواهد برداشت. از نظر صهیونیست مسیحیت مقدمه ای برای این امر لازم است و آن بازگشت یهودیان به سرزمین فلسطین و مستقر شدن آنها در این سرزمین حکومت کردن در آن می باشد که البته این موضوع با (ارض موعود) مطرح شده است. این پژوهش به منظور بررسی انحرافات ایجاد شده در هویت بخشی به پیروان مکتب مسیحیت صهیونیست انجام گرفته است. پیرامون این پژوهش تاکنون تحقیق مستقلی با این عنوان صورت نگرفته است. این تحقیق به روش کتاب خانه ای و به شیوه توصیفی و تحلیلی صورت گرفته است. پژوهش پیش رو به دنبال پاسخ به جایگاه باور منجی و نجات بخشی در هندسه اعتقادی صهیونیست مسیحیت می باشد.

در باور این گروه نجات بخشی بشریت در گرو حکومت مداری یهودیان در سرزمین فلسطین صورت می گیرد. این تحقیق ضمن معرفی اجمالی مکتب صهیونیست مسیحی به دنبال تبیین نقش منجی در آخرالزمان در مکتب صهیونیست مسیحیت و پیامدهایی که در عرصه های مختلف سیاسی، اجتماعی به همراه دارد و کارکردهای اخلاقی و تربیتی ایجاد شده از این باور، صورت گرفته است.

کلمات کلیدی: نجات بخشی، صهیونیست مسیحیت، پروتستانسم، ارماگدون، امپریالیسم

۲- مقدمه

مسلمانان، مسیحیان، یهودیان، زرتشتیان، برهمنیان، هندوها، ژرمن ها، اسلاوها، همه و همه در انتظار فرا رسیدن روز موعودی هستند که هادی امم، منجی ملل، رهایی بخش توده ها و موعود امت ها ظهور کند تا کاخ های ستم و استبداد را از میان بردارد. آن گاه جهانی آباد و آزاد، بر اساس عدالت و آزادی بر ویرانه های شرق و غرب جهان امروز بنیاد می شود و حکومت واحد جهانی را بر اساس معیارهای والای انسانی استوار می سازد.

اما ایدئولوژی صهیونیست، با بهره‌برداری از مفهوم موعودگرایی، ایده‌ی بازگشت به سرزمین موعود را با انگیزه‌های ملی‌گرایانه و سلطه‌جویانه ترکیب کرد و به نوعی، موعودگرایی را در جهت منافع سیاسی و اقتصادی خود مصادره کرد. این جنبش، برخلاف آموزه‌های الهی که در پی صلح و عدالت برای همه بشریت است، به تفرقه‌افکنی، تحمیل سلطه و برتری‌جویی دامن زده است در این پژوهش این باور و پیامدهای آن مورد بررسی قرار گرفته است

۳- بیان مسئله

صهیونیست مسیحی یکی از قوی‌ترین نیروها و مهم‌ترین بازیگران سیاست جهانی می‌باشد و این مطلب به وسیله صدها فرقه کوچک بیان شده است. صهیونیست مسیحی انواع گوناگونی دارد که با هم تفاوت‌هایی جزئی دارند، ولی جوهر و اصل پیام آن در کل، حمایت از کشور اسرائیل و طرح امپریالیستی صهیونیسم می‌باشد. جنگ، پیروزی و تسلط امپریالیستی، بر پایه اصرار بر حقانیت مطلق مسیحیت و همچنین اصرار بر برتری نژادی یهودیان، درست در دل صهیونیسم مسیحی قرار دارد. صهیونیست‌های مسیحی معتقدند که یهودیان «مردم برگزیده» خدا هستند و خدا این حق را به آنها داده است که نه تنها بر فلسطین بلکه بر منطقه‌ای گسترده‌تر، از مصر امروزی تا عراق، با عنوان «اسرائیل بزرگ» تسلط داشته باشند. آنها می‌گویند که خدا یهودیان را برتر از همه مردم آفریده است. از این رو بر این مطلب تأکید می‌کنند که آنان که با طرح امپریالیستی حمایت از اسرائیل بزرگ و یا با تصرف فلسطین توسط صهیونیست‌ها مخالفت می‌کنند، «دشمنان خدا» هستند و لایق آن هستند که به هر وسیله ممکن، از جمله حمله آشکار و قتل عام، شکست داده شوند. پژوهش پیش رو پیامدها و اثرات این باور را بررسی و نقد میکند.

۴- اهمیت و ضرورت:

به همان اندازه که دانش و آگاهی، زندگی انسان را روشن می‌کند و انسان را از بی‌راهه و کج‌راهه دست‌گیری می‌کند، نادانی و ناآگاهی سبب فروافتادن انسان در بیراهه‌ها می‌شود. عوامل و افراد جریان ساز انحرافی، همواره از نبود دانش و آگاهی کافی افراد بیشترین بهره را برده‌اند. ناآگاهی از مباحث مربوط به آخر الزمان و ویژگی‌های منجی موعود باعث منحرف شدن جوامع بشری در این استا شده است. این پژوهش به منظور بررسی انحرافات ایجاد شده در هویت بخشی به پیروان مکتب مسیحیت صهیونیست انجام گرفته است.

۵- پیشینه تحقیق:

پیرامون این پژوهش تاکنون تحقیق مستقلی با این عنوان صورت نگرفته است اما به صورت مرتبط و غیر مستقل انجام گرفته است.

موعود در آیین اسلام و مسیحیت/ موسی جوانشیر، در این کتاب نویسنده درمورد باور به منجی از دیدگاه مسیحیت در یک فصل کتاب صحبت میکند

اسطوره های صهیونیستی در سینما/ محمدحسین فرج نژاد این کتاب در فصلهای مختلف بر روی نفوذی که صهیونیست در رسانه و سینما داشته است و اسطوره های صهیونی در هالیوود تحلیل و بررسیهایی را انجام داده است

منجی از دیدگاه ادیان / تالیف علی اصغر رضوانی، در این کتاب درباره مفاهیم منجی از دیدگاه بعضی ادیان مانند مسیحیت در چند فصل صحبت به میان آمده است

تفاوت اصلی این تحقیق با تحقیق های انجام شده دیگر در این است که در پی رسیدن به جایگاهی که باور مسیح صهیونیست به منجی دارد صورت گرفته است.

۶- مفاهیم:

صهیونیست: از نظر اصطلاحی صهیونیسم به کسانی اطلاق می شد که یهودیان را نژاد اصیل قوم برتر می دانستند و معتقد بودن که خداوند بنی اسرائیل را بر دیگر ادیان برتری داده و حاکمیت بر کره زمین را به آنان واگذار نموده است. بنابراین در اواخر قرن ۱۹ نام فلسطین را به اسرائیل تغییر دادند و یهودیان را به مهاجرت به فلسطین تحت نام سرزمین موعود ترغیب و تشویق کردند و اکنون پس از گذشت بیش از یک قرن از اعلام موجودیت رسمی و علنی صهیونیسم جهانی این واژه مصداق بارز نژاد پرستی، اشغال گری، تجاوز، ظلم، ستم، بیداد، استثمارگری، زورگویی و غصب سرزمین های متعلق به سایر کشورها و استعمار و سلطه گری می باشد. "طایفی، ۱۳۹۱، ۳۰۶۶" [۲۳]

مسیحیت صهیونیست: از نظر اصطلاحی مسیحیت صهیونیست یک جریان افراطی مسیحی است که با تکیه بر تفاسیر تحت الفظی از متون کتاب مقدس خواهان پیشگویی های کتاب مقدس بر اساس عقاید تقدیر گرایانه خویش است تا از این طریق زمینه را برای ظهور مسیح در آخر زمان فراهم آورد مسیحیت ریشه در پروتستانیسم و پیوریتانیسم دارد "دوست محمدی، رجبی، ۱۳۸۸، ص ۱۴۰،" [۱۲]

اعتقاد به پیوند میان دین مسیحیت و یهودیت، واقعه ((آرماگدون)) بازگشت به ارض موعود و نیز فرا رسیدن هزاره خوشبختی را موهبت الهی برای جبران دوران ((یهود ستیزی)) و هولوکاست می باشد. "جعفری، ۱۳۸۹، ج ۴" [۷]

آرماگدون: از نظر لغوی آرماگدون از دو کلمه یونانی "هار" و "مجدو" تشکیل شده است که هار به معنای کوه و مجدو به معنای سرزمین حاصلخیز است. نام منطقه ای باستانی در نزدیکی بیت المقدس است. "شجاعی مهر، ۱۳۵۷، ص ۱۲۴" [۱۷]

اصطلاح: نبرد نهایی حق و باطل در آخر الزمان در ادبیات صهیونیستهای مسیحی تعبیر شده است. "شجاعی مهر، ۱۳۹۳، ص ۱۲۴" [۱۷]

پروتستانیسم: از لغت پروتست گرفته شده به معنای معترض. "زیبایی نژاد و دیگران، ۱۳۷۵، بیجا، ویکی فقه"

اصطلاح: پروتستانیسم به معنای گرایش به مذهب پروتستانیسم است که نام یکی از سه فرقه های اصلی مسیحیت می باشد. "همان"

نجات بخشی: از نظر لغوی، رهاننده معنی میشود "دهخدا، ۷۷" [۱۱]

اصطلاحی نجات بخشی: نجات بخشی پایان دنیا را تداعی میکند این نوع از نجات نوید بخشی خلاصی همگان از زیر بار مصیبت و بلاها و بی عدالتی ها می باشد که با آمدن منجی محقق میشود. "جوانشیر، ۱۳۹۱، ص ۱۱۳" [۵]

امپریالیسم: از نظر لغوی از واژه امپراتوری گرفته میشود.

اصطلاحاً عنوانی است که برای قدرتی که بیرون از حوزه ملی خود به تصرف سرزمین های دیگر پردازد و مردم آن سرزمین ها را وادار به فرمانبرداری از خود کند و از منابع آنها به سود خود بهره برد "ساعی، ۱۳۷۸، ص ۲۲۵" [۱۶]

۷- پیشگفتار

۷-۱- صهیونیست مسیحیت و تاریخچه آن

صهیونیست مسیحی واژه ای است که برای شاخه ی افراطی پروتستان های آمریکایی به کار می رود. این گروه به جهت حمایت از اسرائیل، بدین نام مشهور شده اند. "کریمی، ۱۳۹۴، ۲۰۲" [۲۶]

مسیحیت صهیونیست یعنی، مسیحیتی که بر امری به نفع صهیونیست هاست معتقد باشد.

صهیونیست یعنی یهودی که معتقد است در کوه صهیون باید حکومت داشته باشند و مسیحی یعنی کسی که اعتقاد به عیسی(ع) دارد و یهود را قاتل پیغمبر خود می داند. پس اگر این اصطلاح عنوان می شود، یعنی مسیحیت با اعتقاد به مسئله ای که به نفع یهودی هاست. جهان مسیحیت منتظر حضرت عیسی(ع) است و معنای انجیل یعنی بشارت، که آنها می گویند بشارت به ظهور حضرت عیسی(ع) است. آنها برای ظهور عیسی(ع) به علائم و شرایطی اعتقاد دارند که با وقوع این علائم و شرایط حضرت عیسی(ع) ظهور می کند. از جمله شرایطی که آن ها معتقدند، به دست یهود افتادن حکومت محل ظهور حضرت عیسی(ع) است. ظاهراً می گویند عیسی در منطقه فلسطین و در اورشلیم، یعنی بیت المقدس، ظهور می کند. بنابراین در بیت المقدس باید حکومت یهودی مستقر باشد. صهیونیسم هم معتقد است، بیت المقدس محل حکومت یهود است که خدا آنرا به اینها بخشیده است و در واقع صهیونیسم یعنی کسانی که معتقد به لزوم حاکمیت یهود در کوه صهیون (zion) هستند. در نتیجه مسیحیان صهیونیست کسانی هستند که برای حکومت یهود در اورشلیم و بیت المقدس تلاش و فعالیت می کنند. "جلالیان ۱۳۸۴، ج ۵۹، ص ۱۴" [۶]

تاریخچه پیدایش صهیونیست مسیحی، به قبل از تشکیل دولت اسرائیل و حتی به قبل از ظهور و پیدایی یهودیان صهیونیست باز می گردد. ریشه این تئولوژی به عصر پیشین کسانی باز می گردد که هیچ گونه مقام کلیسایی نداشته و با ترجمه "کتاب مقدس" به زبان مادری خود، مطالعه و تفسیر آن برایشان ممکن شده است. البته این نظریه که تشکیل دولت ملی یهود در فلسطین نشانه بازگشت مجدد مسیح خواهد بود، اولین بار توسط «الیور کرمول» و «پاوول فلگن هاوور» از رهبران پروتستان های قرن ۱۷ مطرح گردید.

در اواخر قرن ۱۹ مسیحیان پروتستان جهت تشکیل چنین دولتی و نیز تحقق پیشگویی یاد شده پیشنهادهایی را مطرح نمودند، که یکی از شخصیت‌های صهیونیست معروف انگلیس «لرد آنتونی اشلی» ناپدری همسر خود را که دبیر روابط خارجی انگلیس بود، به گشودن کنسولگری انگلیس در شهر قدس قانع ساخت و این کنسولگری تمامی یهودیان فلسطین را علی‌رغم این‌که شهروندان دولت عثمانی بودند، تحت زعامت خود قرار داد. مسیحیان پروتستان، به ویژه پروتستان‌های انگلیس، آمریکا و دیگر کشورهای اروپایی در طول قرن ۱۹ ضرورت تشکیل یک دولت یهودی در فلسطین را به طور مرتب اعلام داشته و گوشزد می‌کردند. در سال ۱۸۴۸م «واردر کرسون» کنسول آمریکا در قدس با حمایت و کمک صهیونیست مسیحی‌های انگلیسی در «وادی رفائیم» یک اقامت‌گاه و محله یهودی نشین ایجاد کرد.

در سال ۱۸۹۸م «ادوین شرمن والیس» کنسول آمریکا در فلسطین گفت: مردمی که منتظر سرزمین‌اند، آماده آمدن هستند و به محض تأمین شرایط زندگی و به محض تأمین امنیت، آنها خواهند آمد. از آنها یا باید این امر را به جا آورند و یا بی‌ارزش بودن پیشگویی‌های (کتاب مقدس) را بپذیرند. اما انگیزنده صهیونیست مسیحی‌های اولیه تنها جنبه تئولوژیک نداشت. آنتی سمیتیزم نیز در این رابطه انگیزنده مهمی بود.

تعداد زیادی از مدافعان اروپایی صهیونیسم نیز با این فرض که اروپا از یهودیان پاکسازی خواهد شد، به این امر تشویق شدند. بزرگ شمردن آنتی سمیتیزم از یک سو و تلقی یهودیان به عنوان «بندگان برگزیده خداوند» از سوی دیگر، در حرکت‌های صهیونیست مسیحی در حال حاضر نیز به صورت تضادآمیزی مطرح است، که انگیزنده، هر چه می‌خواهد باشد، حرکت صهیونیسم مسیحی در نهادهای شدن صهیونیسم در حاکمیت‌های انگلیس و آمریکا نقش بزرگی را ایفا نموده است.^(۱)

"دفتر حوزه علمیه قم، بی تا، ج ۲۹۳، ص ۵"

۲-۷- اهمیت باور به منجی در این مکتب

بن مایه فکری صهیونیسم مسیحی اعتقاد به آخرالزمان است. همانگونه که چارلز کیمال در اثر وزین خود با عنوان "آنگاه که مذهب شوم میشود"، تأکید میکند اعتقاد به آخرالزمان زودرس از اصول لاینفک اعتقادی تمامی نمونه‌های بنیادگرایی از جمله مکتب صهیونیسم مسیحی است بر این اساس دنیا به پایان خود نزدیک شده است و مؤمنان باید خود را مهیای وقایعی کنند که در آخرالزمان به وقوع خواهد پیوست. مسیحیان صهیونیست آخرالزمان را همراه با ظهور حضرت مسیح (منجی) و تشکیل حکومت جهانی توسط وی می‌دانند، اما این ظهور مقدماتی نیاز دارد که از مهم‌ترین آن‌ها تشکیل حکومت یهودی در فلسطین، تخریب مسجد الاقصی و بازسازی مجدد معبد سلیمان و نهایتاً جنگ مقدس آرماگدون است.^(۲) شفيعی سروستانی، ۱۳۸۹، ج ۱۴ ص ۱۹ [۲۰]

به عبارتی اعتقاد به آخرالزمان و منجی شاکله اصلی اعتقادی مسیح صهیونیسم و در نهایت تشکیل حکومت اسرائیل را توجیه می‌کند.

یهودیان است. یکی از این باورها که در این عرصه مفید و مؤثر بوده و می تواند نقش به سزایی در این مقوله بر عهده داشته باشد، اعتقاد و باور به ماشیح و موعود یهود است و درواقع باورمندی به ماشیح برای جامعه یهودی، در بعد معرفتی و اعتقادی، کارکرد مثبتی دارد.. "شاگری زواردهی، شریعتی، ۱۳۹۴، بی جا" [۱۹]

شریعت گرایی

بدیهی است هر آیین و مذهبی خود را حق و دستورات دینی خود را تنها راه رسیدن به معنویت و تکامل اجتماعی می داند و بر همین باور است که همواره از پیروان خود، عمل به دستورات دینی را خواستار شده، عمل به شریعت خویش را شرط اصلی نجات و سعادت واقعی پیروان خود می داند؛ اما برای تحقق عمل به شریعت، راهها و مکانیسم هایی در ادیان تعبیه شده، مثل توجه به معاد و نوید ثواب و عقاب. با این نگاه، می توان از موعودباوری در کنار این باورها به عنوان اهرمی برای «شریعت گرایی» نام برد و آیین یهود با طرح اندیشه منجی و موعود، یهودیان را به سمت شریعت سوق داده و توجه آنان را به دین یهود معطوف کرده است. در واقع، باور به ماشیح موجب شده تا یهودیان بیش از پیش به شریعت موسوی توجه کنند و بعد از عمل به فرامین و دستورات دینی، به ماشیح باور داشته باشند. در کلامی مختصر: باورداشت ماشیح موجب شد یهودیان رهیافت نجات را بعد از شریعت گرایی معنی کنند.

ترغیب به توبه

از منظر ادیان، ارتکاب گناه، مانع اصلی بر سر راه نجات و فلاح شمرده شده است و ادیان همواره از پیروان خود، خواستار دوری از گناه و معصیت را خواستار شده و توبه و بازگشت را، بهترین عمل بعد از ارتکاب گناه و نافرمانی معرفی کرده اند؛ زیرا توبه به معنای بازگشت به مسیر بندگی و نجات می باشد؛ لذا اندیشه نجات و باورداشت موعود، می تواند به عنوان مکانیسم و اهرمی برای توبه و بازگشت از مسیر گناه، اجرای نقش کند.

آیین یهود، گناه و معصیت را دوری از مسیر دین داری و یهوه پرستی می داند و در مقابل، توبه را عملی ارزشمند و بازگشت به دامن پر مهر خدای اسرائیل و گامی دوباره در مسیر بندگی معرفی کرده است. در واقع، در یکی از آموزه هایی که در ترغیب و تشویق جامعه یهودی به توبه از گناه و بازگشت به مسیر دین داری مفید بوده، «موعودباوری» یهود است. شوق و اشتیاق یهودیان به ظهور ماشیح و سکونت در سرزمین مقدس، همواره یهودیان را به توبه و بازگشت از مسیر انحراف و گناه فرامی خواند و درواقع، موعود باوری یهود (در کنار آموزه های دیگر)، در بازگشت گنهکاران و ترغیب یهودیان به توبه دارای نقش مهم و اهرمی بوده است. "همان"

۲-۲-۱۰- کارکردهای اخلاقی- تربیتی

آیین یهود، در عرصه فردی و اخلاقی، برنامه‌ای به منظور رسیدن یهودیان به تکامل و رشد معنوی دارد که بدین منظور معیارهای خاص خود را ترویج و تبلیغ می‌کند. در این بین، اعتقاد به ماشیح در تکمیل این فرایند موثر بوده و زمینه ساز عرصه تربیت و اخلاق شده است. درواقع، این باور، بستری برای تحقق تکامل موردنظر آیین یهود شده و برای رساندن یهودیان به تربیت و اخلاق فردی کارکرد داشته است؛ که در ادامه به اهم این موارد اشاره می‌شود:

ایجاد روحیه امید:

«امید» از مؤلفه‌های ضروری برای زندگی بشر می‌باشد؛ زیرا این رویکرد، انسان را در عرصه‌های زندگی نیرومند و قادر می‌سازد تا بر سختی‌ها و ناملازمات فائق آید. در مقابل، ناامیدی و یاس از آینده، اختلالات روحی - روانی را در ضمیر انسان باعث می‌گردد و عوامل مخرب زندگی خسته‌کننده و ملال‌آوری را برای بشر فراهم می‌کند. ادیان با معرفی گزاره‌های، امید آفرین، توجه پیروان خود را به آینده معطوف کرده و در صدد برجسته شدن یاس و ناامیدی از بستر جامعه خود می‌باشند. "همان"

الگوسازی:

جوامع بشری برای تحقق آرمان‌ها و اهداف انسانی و توجه مردم به این سمت، شیوه‌هایی را ترویج و از آن‌ها پیروی می‌کنند که «الگوسازی» یکی از مهم‌ترین آن اسلوب‌هاست و از راهکارهای مؤثر و مهم بر عرصه اصلاح فرد و اجتماع به شمار می‌رود. ادیان و مذاهب نیز برای اهداف متعالی خود، با معرفی مصادیقی از کارکرد مهم الگوبرداری برای پیروان خود استفاده کرده‌اند که این شیوه، از مکانیسم‌های دینی برای رهیافت پیروان به سعادت و تکامل معنوی مورد نظر دین محسوب می‌شود، که شخصیت ماشیح هم می‌تواند از این راهیافت فهم گردد؛ به این معنی که تحقق بسیاری از فضایل اخلاقی، با همگام‌سازی باشخصیت محبوبی چون ماشیح که معرفی شده دین است؛ دست‌یافتنی و راحت‌تر جلوه می‌کند. "همان"

آیین یهود به ظهور یک منجی یا یک مسیحا امید دارد تا مأموریت دین را به کمال و اتمام رساند. این امیدواری را پیامبران اولیه، با همه شوق و دلگرمی در مورد درستکاری و عدالت، به مردم می‌آموختند که سرانجام قضای الهی جاری خواهد شد. آن‌ها معتقد بودند که این اتفاق در وقت معین تحقق خواهد یافت و زمان آن به‌زودی خواهد رسید:

آنچه را به تو نشان می‌دهم، حتماً واقع خواهد شد. شاید تا وقوع آن مدت زیادی طول بکشد؛ ولی منتظر باش؛ زیرا وقوع آن حتمی و بدون تأخیر است

این امید بعدها در اصل دوازدهم اعتقادی یهود تجلی کرد:

من ایمان دارم که ماشیح عاقبت ظهور خواهد کرد

یهود، ملتی است که در بین ملل باستانی همیشه به انتظار عصری طلایی و دوره تابناک پر از نیک‌بختی و سعادت آمدن ماشیح چشم دوخته و در نتیجه، کامیابی و فضیلت را در آینده می‌جوید؛ آینده‌ای که در سایه موعود، به رفعت و بزرگی خود دست می‌یابد: اگرچه ابتدایت صغیر می‌بود، عاقبت تو بسیار رفیع می‌گردد

پیروان این مکتب امید خود را با احساسات قوی پرورش می‌دادند.

همانگونه که قبلاً هم گفته شد صهیونیسم یک حرکت فکری است که داری ویژگی‌های ذیل است: (۱) در تفکر صهیونیسم اندیشه‌های افراطی نژادپرستانه وجود دارد. (۲) توجه خاص صهیونیستها به استفاده از سرمایه و پول برای به انجام رساندن اهداف خود. (۳) توسل به خشونت و هر وسیله دیگری برای به کرسی نشاندن نظرات خود. (۴) قربانی شدن تمام بشریت حتی یهودیان در راه مطامع استعماری خود. (۵) ارتباط دائمی با ابرقدرت‌ها جهت استفاده از آنان برای تثبیت پایه‌های اقتدار خود. "جهانشاهی، ۱۳۹۱" [۸]

شاید بتوان گفت تمرکز بر زمینه‌سازی برای ظهور منجی در یهودیان از سایر اقوام و مذاهب بسیار قوی‌تر است. در دین یهود همانگونه که گفته شد اعتقادات اخلاقی و باوری از جمله توبه، امیدواری، الگوسازی جزء باورهای کلیدی آنها می‌باشد که در نتیجه باور به منجی در آنها تقویت شده است، مسیحیت صهیونیسم با افراط و تمرکز ویژه‌ای که بر ایجاد زمینه‌سازی ظهور منجی تعریف نمود توانست پارادکس اعتقادات اخلاقی قدیمی را با ضرورت‌های سلطه‌گری جمع ببندد. این تمرکز موجب شده است که پیروان مکتب مسیح صهیونیسم در شیوه‌های اخلاقی خود قدرت طلبی و زمینه‌سازی برای اخذ قدرت را سرلوحه کارهای خود قرار دهند. پول پرستی، قدرت طلبی، استعمار، تجمع منافع از جمله خصلت‌های یهودیان و پیروان این مکتب می‌باشد. تا آنجا که به خاطر فسادهای مالی زیاد بسیاری از یهودیان از کشور انگلیس برای همیشه اخراج شدند و غلبه تفکر پروتستانیسم طی سالهای بعد موجب اجازه ورود این قوم به انگلیس و خیلی از کشورهای اروپایی گردید.

۱۱- نقد دیدگاه صهیونیست مسیحیت از دیدگاه قرآن

بر اساس اعتقادات یهودیان، تنها راه هدایت الهی و نجات و رستگاری این است که انسان یهودی باشد. البته مسیحیان نیز چنین دعوایی را داشته و دارند. قرآن کریم این ادعای اهل کتاب را مطرح و خط بطلان بر آن کشیده و اعلام می‌دارد که شریعت و آئین وحیدی ابراهیم راه سعادت انسان است و یهودیان و مسیحیان دور مانده از حق و حقیقت، و رهروان راه انحراف و ادیان تحریف شده به جایی نخواهند رسید. خداوند متعال در قرآن می‌فرماید:

(وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ)؛ «وگفتند یهودی یا مسیحی باشید تا هدایت یابید. بگو: بلکه ملت ابراهیم یکتاپرست [موجب هدایت است] و او از مشرکان نبود.» بقره، ۱۳۵ [۱]

همچنین قرآن کریم پس از طرح ادعای ادیان مختلف در مورد انحصاری بودن راه سعادت در آنها، اسامی و عناوین ظاهری را باطل شمرده و ملاک سعادت و رسیده به هدف را ایمان به خدا و روز قیامت و عمل صالح دانسته و می‌فرماید:

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّبِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ { «کسانی که [به پیامبر اسلام] ایمان آورده‌اند و کسانی که به آئین یهود گرویدند و نصاری و صابئان (= پیروان یحیی) هر گاه به خدا و روز رستاخیز ایمان آورند، و عمل صالح انجام دهند، پاداششان نزد پروردگارشان مسلم است و

هیچ گونه ترس و اندوهی برای آنها نیست.» بقره، ۶۲ [۱]

یعنی هر کدام از پیروان ادیان الهی که در عصر و زمان خود، بر طبق وظایف و فرمان دین عمل کرده اند، مأجور و رستگارند

۱۲- نتیجه گیری

اندیشه «نجات بخشی» امری مهم و راهگشا و از مکانیسم‌های درون دینی برای رهیافت پیروان ادیان به سرمنزل نجات است؛ به این معنی که باورداشت موعود می تواند اهداف مورد نظر دین را جامه عمل بپوشاند؛ و درواقع، فواید و کارکردهایی برای جامعه بشری در بردارد. در باور صهیونیست مسیحیت این وجود دارد که، نجات بخشی در گرو اعتقاد به ظهور مسیح ولی به شرط برقراری حکومت یهودیان در کوه صهیون قرار دارد ظاهراً می گویند عیسی در منطقه فلسطین و در اورشلیم، یعنی بیت المقدس، ظهور می کند، حرکت صهیونیسم مسیحی در نهادینه شدن صهیونیسم تا به الان در حاکمیت‌های انگلیس و آمریکا نقش بزرگی را ایفا نموده است اعتقاد به آخر الزمان و منجی شاکله اصلی اعتقادی مسیح صهیونیسم و در نهایت تشکیل حکومت اسرائیل را توجیه می کند. نسبت به کیفیت باور به آن و عمق این اندیشه، کارکردهایی در عرصه «معرفتی- اعتقادی»؛ «اخلاقی- تربیتی» و «اجتماعی- سیاسی»؛ در برداشته است.

در نتیجه، باورداشت موعود فواید و کارکردهایی برای یهودیان در برداشته و دارد که هرچه این باور از کیفیت و عمق بیش‌تری برخوردار بوده، کارکردهای بیش‌تری تولید کرده و هر جا دارای عمق کم‌تر و گستره‌ای محدودتر بوده؛ کارکردهای کم‌تری را شاهد هستیم؛ مخصوصاً در این زمانه که جریان صهیونیسم، در استفاده ابزاری از موعود، برای اهداف شوم و جنایات خود تلاش دارد، دین یهود را از آیینی الهی و ابراهیمی بودن، به جریانی نژادپرست و جنایت-کار تنزل داده؛ شاهد کم‌ترین کارکرد در عرصه موعودباوری هستیم و این باور با توجه به آیات قرآن کریم نقد شده است.

منابع:

۱. قرآن کریم، ترجمه ناصر مکارم شیرازی
۲. اخوان کاظمی، بهرام، نگرش های نو به آموزه های مهدویت، قم موسسه آینده روشن، ۱۳۹۰
۳. احمدی، عاطفه، فرزاد فرد، سمیه، چهارده گفتار پیرامون شناخت امام عصر "عج"، قم مرکز تخصصی مهدویت
۴. احمد وند، شجاع، احمد، عزیزخانی، مشرق موعود، شماره ۱۴، سال ۱۳۸۹
۵. جوانشیر، موسی، موعود در آیین اسلام و مسیحیت، قم: موسسه بنیاد فرهنگی مهدی موعود (عج)، ۱۳۹۱.
۶. جلالیان، حسن، ماهنامه موعود ۵۹، مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، ۱۳۸۴
۷. جعفری، علی اکبر، نشریه مطالعات منطقه ای، ۱۳۸۹
۸. جهانشاهی امید، مدیریت و رسانه، مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان ۱۳۹۱
۹. خسرو پناه عبدالحسین، سکولاریسم نقابدار، ص ۲۷۸
۱۰. خسروشاهی، هادی، اسلام ستیزی، دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم، آذر ۱۴۰۳ جلد ۲۹۳ صفحه ۵
۱۱. دهخدا، علی اکبر، لغت نامه دهخدا، چاپ سوم، تهران، دانشگاه تهران، ۱۳۷۷
۱۲. رجبی محمد، دوست محمدی احمد، درآمدی بر زمینه های پیدایش ومبانی عقیدتی مسیحیت صهیونیستی، فصلنامه سیاست، ۱۳۸۸
۱۳. رضوانی، علی اصغر، منجی از دیدگاه ادیان، قم نشر جمکران، ۱۳۸۷
۱۴. زوار دهی شاکری، روحالله، شریعتی محسن، پایگاه مجلات ۲ (انتظار موعود - سال ۱۳۹۴ - دوره ۱۵ - شماره ۴۸)
۱۵. زیبایی نژاد و دیگران، ویکی فقه، ۱۳۷۵
۱۶. ساعی، احمد، نظریه های امپریالیسم، تهران، قومس، ۱۳۷۸
۱۷. شجاعی مهر، رضا، غرب ومهدویت، قم: بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود (عج)، ۱۳۹۳، ص ۱۲۴
۱۸. شاکری زواردهی، مهدویت، آینده پژوهی ومهندسی فرهنگی، فصلنامه انتظار موعود ۱۳۸۷، ۲۷
۱۹. شاکری زواردهی، روحالله، شریعتی، محسن، کارکردهای موعود باوری در یهود، انتظار موعود، ۱۵، سال ۱۳۹۴
۲۰. شفیعی سروستانی، اسماعیل، ماهنامه موعود، ۱۳۸۹، ج ۱۴
۲۱. شکربیگی، عالی، مقدمه ای بر جامعه شناسی اندیشه ورزی و اندیشه، مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان ۱۳۹۱
۲۲. شفیعی سروستانی اسماعیل، ماهنامه موعود ۲۵، مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان، ۱۳۹۰
۲۳. طایفی، علی، مقدمه ای بر جامعه شناسی اندیشه ورزی، مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، ۱۳۹۱
۲۴. عزیزان، مهدی، «پروتستانیسیم»، پایگاه اطلاع رسانی حوزه، ۱۳۹۶
۲۵. فرج نژاد، محمد حسین، اسطوره های صهیونیسم در سینما، نشر تهران هلال، ۱۳۸۸
۲۶. کریمی، مرزبان، مهدی ومهدویت، نشر اصفهان، ۱۳۹۴
۲۷. مسیر یاری، معاونت فرهنگ، بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعودعج، ۱۳۹۸
۲۸. هادی منش، ابوالفضل، مدیریت حوزه های علمیه، ۱۳۹۱